

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP010MX4B

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 05271

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: ..... 22. 1. 2016 .....

podpis: ..... [Podpis] .....

V Praze dne 22. ledna 2016

Č.j.: MV-142789-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu, který podala [ ] , roz. [ ] e, nar. [ ] Tbilisi – Gruzie, státní občanka Gruzie, trvale bytem [ ] proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 31. 7. 2015, č. j. VS-3090/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 7. 2015, č. j. VS-3090/835.3/2-2014, **zrušuje a věc se vrací k novému projednání.**

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala dne 30. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 7. 6. 2010. Žadatelka uvádí, že do České republiky přicestovala v roce 2002, spolu s devítiletým synem, ([ ] i, nar. [ ] v [ ] ínským státním občanem, který podle žadatelky hodlá získat české státní občanku prohlášením. Z dokladů, které žadatelka předložila ohledně své pracovní integrace na území České republiky vyplývá, že pracovala na rozhraní let 2009 a 2010 pouze osm měsíců U [ ] a v roce 2011 po dobu devíti měsíců na dohodu o pracovní činnosti ve společnosti [ ] o.s., s pracovním úvazkem jen 12 hodin týdně, jako pomocná síla při přípravě jídel. Od 19. 6. 2013 byla žadatelka vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci jí nebyla poskytována. Teprve

Vypraveno dne:

v souvislosti s podaným rozkladem předložila kopii pracovní smlouvy s obchodní společností L s.r.o. na pozici asistentky od 1. 9. 2015, s tříměsíční zkušební dobou a měsíčním příjmem 10 000 Kč. Žadatelka je rozvedená, manželství se státním občanem České republiky, uzavřené v roce 2007, bylo na její návrh v prosinci 2009 rozvedeno. Z manželství se v listopadu roku 2009 narodila dcera Mariami, tedy státní občanka České republiky po manželovi žadatelky, o němž bylo rozsudkem z března roku 2011 soudně určeno, že není jejím otcem.

Ministerstvo vnitra správní řízení přerušilo svým usnesením ze dne 14. 10. 2014, spolu s výzvou k doložení podkladů nezbytných k řádnému projednání žádosti do 10. 12. 2014; uvedené podklady byly specifikovány v odůvodnění tohoto usnesení. Současně Ministerstvo vnitra žadatelku poučilo, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a před jeho vydáním se vyjádřit k jeho podkladům. Požadované doklady žadatelka v průběhu měsíce prosince roku 2014 doložila. Žadatelka po opětovné písemné informaci Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2015 o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, této možnosti využila dne 9. 4. 2015. K obsahu spisového materiálu neměla žádné připomínky a nežádala jeho doplnění.

II.

Ministerstvo po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka prokázala splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c,) d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, pohovorem konaným dne 30. 12. 2013 před Úřadem městské části Praha 5 prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, jakož i plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se pozbytí dosavadního státního občanství pro udělení státního občanství dnem účinnosti uvedeného zákona (1. 1. 2014) nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., neboť nemá na území České republiky ke dni

podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt, ale jen tři roky a šest měsíců. Žadatelka žije na území České republiky nepřetržitě již více než deset let, do úvahy proto přicházela možnost vyhovět její žádosti o prominutí splnění této podmínky na základě liberačního ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra však nepovažovalo délku žadatelčina trvalého pobytu, která ke dni podání žádosti uplynula, za dostatečnou. Dle jeho názoru je třeba žadatelce poskytnout delší čas k završení zejména její pracovní integrace, kterou v době rozhodování o žádosti pokládalo za zcela nedostatečnou. V odůvodnění svého rozhodnutí rovněž konstatovalo, že na udělení státní občanství nikdy nebyl -a není právní nárok a dále, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadatelce, až na výjimky, (např. volební právo), v zásadě stejné postavení jako státnímu občanovi České republiky.

Vzhledem k tomu, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., která jí nebyla prominuta, rozhodlo Ministerstvo vnitra její žádosti nevyhovět.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný blanketní rozklad, který i na základě výzvy Ministerstva vnitra posléze odůvodnila a připojila výše citovanou kopii pracovní smlouvy s obchodní společností ce s.r.o.

V podaném rozkladu žadatelka uvádí, že napadeným rozhodnutím jí bylo vytknuto, že není zcela pracovně integrována do české společnosti, když od roku 2002 byla zaměstnána jen necelý rok a půl. Podle žadatelky správní orgán nepřihlédl k faktu, že se jí narodila v České republice v roce 2009 dcera, s níž byla po dobu čtyř let na mateřské a rodičovské dovolené. Správní orgán tak nevyšel ze správně zjištěného skutkového stavu věci, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žadatelka dále uvádí, že od čtyř let věku dcery si intenzivně hledá zaměstnání, což jí ztěžuje fakt, že nemohla dceru umístit do státní mateřské školky, a soukromé mateřské školy jsou finančně náročné. To se jí podařilo až v září roku 2014, kdy začala pracovat v rámci dohod o provedení práce, a nyní se jí podařilo uzavřít řádnou pracovní smlouvu se společností s.r.o., kam nastupuje od 1. 9. 2015 jako asistentka s měsíční mzdou 10 000 Kč. Správní orgán také nepřihlédl k faktu, že její dcera je státní občankou České republiky, a že je ve společenském zájmu v rámci slučování rodin, aby měla stejné státní občanství jako její nezletilá dcera. Rovněž nepřihlédl ke skutečnosti, že si žadatelka řádně plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů, upravujících veřejné zdravotní pojištění. Správní orgán také nezohlednil fakt, že v době rozhodování o její žádosti již splňovala podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb.

Na základě uvedeného žádá proto, aby ministr vnitra zrušil napadené rozhodnutí a vyhověl její žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., jak výše specifikováno, nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra v odůvodnění zamítavého rozhodnutí uvedlo, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., neboť ke dni podání žádosti dosáhla doba jejího povoleného trvalého pobytu na území České republiky tři roky a šest měsíců a nikoliv nejméně pět let, jak vyžaduje citované ustanovení zákona. V této souvislosti a v souvislosti s námitkou žadatelky v rozkladu je však nezbytné zdůraznit, že Ministerstvo vnitra v souladu se zákonnou dikcí ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., splnění této podmínky posuzuje ke dni podání žádosti, tj. ke dni 30. 12. 2013, a nikoliv ke dni, kdy je o žádosti věcně rozhodováno.

Přestože se žadatelka na území České republiky zdržuje více než deset let, Ministerstvo vnitra nevyužilo liberačního ustanovení v § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., a to z nedostatečné, především pracovní integrace do české společnosti.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že v legislativní praxi se za slovy „lze“ nebo „může“ skrývají případy, kdy právní předpis poskytuje Ministerstvu vnitra i ministrowi vnitra prostor pro správní uvážení v rámci hranic, které stanoví. V rámci této své diskreční pravomoci zhodnotil ministr vnitra jak délku žadatelčina povoleného trvalého pobytu ke dni podání žádosti, která již ke dni podání žádosti přesáhla dvě třetiny požadované pětileté doby, tak celkovou dobu pobytu žadatelky v České republice, přestože délka pobytu neznamena automatický nárok na udělení státního občanství České republiky. Dále přihlédl k žadatelčině prokázané snaze o pracovní integraci do české společnosti a nepřehlédl ani stávající či u syna budoucí, české občanství jejich dětí. Tyto skutečnosti vedly ministra vnitra k závěru, že žadatelce na návrh rozkladové komise nespĺnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. podle § 11 odst. 1 písm. b) tohoto zákona promine.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu, odvolat.

ministr vnitra

